

การดำเนินโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
(COVID – 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

ธีรพันธ์ อินตะปาน^๑

โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID – 19) เป็นโรคติดต่อทางเดินหายใจชนิดหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันมีการติดต่อจากคนสู่คนผ่านทางละอองสารคัดหลั่งระบบทางเดินหายใจ เช่น การไอหรือจาม โดยประมาณช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ โรคติดต่อเชื้อดังกล่าว เริ่มปรากฏขึ้นในนครอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ของประเทศจีน ต่อมาในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID – 19) ได้เริ่มเกิดขึ้นในประเทศไทย และสืบเนื่องต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้พบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID – 19) ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เชื้อไวรัสฯ ดังกล่าว ได้ทวีความรุนแรงเป็นอย่างมาก กล่าวคือมีการระบาดและติดต่อกันได้ง่ายในหมู่ประชาชน และส่งผลให้เป็นอันตรายต่อชีวิตได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร^๒

จังหวัดลำพูน ได้ดำเนินมาตรการควบคุมป้องกันโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID – 19) อย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน มีอำนาจและหน้าที่ในการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID – 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน ซึ่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน ได้ดำเนินมาตรการที่เกี่ยวกับการป้องกัน และควบคุมเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID – 19) ตามลำดับสถานการณ์จากมาตรการทั่วไปสู่มาตรการเร่งด่วน และมาตรการเข้มงวด^๓ แต่ทั้งนี้ ก็ไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID – 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง^๔

^๑ นิติกรชำนาญการ กองการเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน.

^๒ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓.

^๓ ประกาศ และคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูนฉบับต่าง ๆ.

^๔ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓ จังหวัดลำพูนพบผู้ป่วยสองรายแรก.

คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน ได้มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนดำเนินมาตรการป้องกันและควบคุมเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ โควิด - ๑๙ (COVID - 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน ดังนี้

๑) พิจารณาตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ของตน ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดต่อเชื้อโคโรนา ๒๐๑๙^๕

๒) สนับสนุนวัสดุเวชภัณฑ์ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อเชื้อ ฯ (ชุด Care Set) ในเบื้องต้น จำนวน ๓๐๐ ชุด และสำรองให้เพียงพอต่อความจำเป็นต่อไป^๖

๓) สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ ในการดำรงชีวิตประจำวันให้กับกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อโรคโคโรนา ๑๙ ได้ง่าย ตามประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓ และบุคคลตามประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน (ฉบับที่ ๔) ตามจำนวนที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน^๗

การดำเนินโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน มีประเด็นต้องพิจารณาว่าเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ (ขอบเขตอำนาจ) และการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (เงื่อนไข กระบวนการ)

ขอบเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนในการดำเนินโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน คือ

๑) มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒^๘

^๕ ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน ที่ ๑/๒๕๖๓.

^๖ คำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน ที่ ๓/๒๕๖๓.

^๗ มติคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน ครั้งที่ ๘/๒๕๖๓.

^๘ มาตรา ๔๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด.

๒) มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒^๙

๓) ข้อ ๙ และข้อ ๑๔ ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐^{๑๐}

จากกฎหมายข้างต้น จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการป้องกันและบำบัดโรค โดยสามารถดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการตามเงื่อนไขของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ให้ความหมายของสาธารณภัยครอบคลุมถึงโรคระบาดในมนุษย์ ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติมีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ^{๑๑} ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๐๗๖๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งมีสาระสำคัญว่า “กรณีการระบาดของโรคไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ เป็นกรณีสาธารณสุขฉุกเฉิน” และประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร มีสาระสำคัญว่า “การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ เป็นสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนซึ่งต้องใช้มาตรการเข้มงวดและเร่งด่วนเพื่อควบคุมมิให้โรคแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง”^{๑๒}

---

^๙ มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

^{๑๐} ให้งานกิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการสวนทองถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดรวมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

(๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑๔) ป้องกันและบำบัดโรค

^{๑๑} มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “สาธารณภัย” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติมีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้ หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย.

^{๑๒} อ้างถึงแล้ว, เชิงบรรณที่ ๑.

ดังนั้น ย่อมต้องถือว่าการเกิดสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ เป็นสาธารณภัย และเป็นสาธารณภัยในระดับฉุกเฉิน จำเป็นเร่งด่วน อันอยู่ในขอบอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้

ต่อมา เมื่อพิเคราะห์ถึงขอบอำนาจในการป้องกันและบำบัดโรค ตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐^{๑๓} และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๐๗๖๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓^{๑๔} จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

---

^{๑๓} ข้อ ๑๓ เมื่อเกิดโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคดังกล่าวในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการป้องกัน การควบคุม การแพร่ และการระงับการระบาดของโรคนั้น หรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับผู้ที่มีภาวะเสี่ยง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ องค์ความรู้เกี่ยวกับ โรคติดต่อ การช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เกิดการปฏิบัติการตามนโยบายและแผน การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

ข้อ ๑๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดโรคหรือมีเหตุสงสัยได้เกิดโรคตามข้อ ๑๓ ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการป้องกัน การควบคุม การแพร่ และการระงับการระบาดของโรค โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการหรือสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว กรณีมีหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว แต่ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างครอบคลุม หรือไม่สามารถระงับการระบาดของโรคติดต่อได้ จะส่งผลทำให้เกิดการแพร่ระบาดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการ การป้องกัน และควบคุมโรคได้

^{๑๔} ๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดโรคหรือมีเหตุสงสัยได้เกิดโรคติดต่อ โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด ให้ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการป้องกันการควบคุมการแพร่ และการระงับ การระบาดของโรคโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการหรือสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว และหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจดังกล่าวแต่ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างครอบคลุม หรือไม่สามารถระงับ การระบาดของโรคติดต่อได้จะส่งผลทำให้เกิดการแพร่ระบาดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการ การป้องกัน และควบคุมโรคได้ โดยถือปฏิบัติตาม ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔.

โดยอาจดำเนินการเองหรือสนับสนุนการดำเนินการของหน่วยงานที่รับผิดชอบตามแต่กรณีหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการป้องกันและบำบัดโรค ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ การดำเนินโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือกระบวนการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือไม่

เห็นว่า การดำเนินโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูนตามโครงการขับเคลื่อนภารกิจการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดลำพูน (Cloud Conference) ครั้งที่ ๘/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ โดยคณะกรรมการดังกล่าวมีผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนเป็นประธาน โดยตำแหน่ง มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ^{๑๕} (โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19)) ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนในอีกสถานะหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ^{๑๖} ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๐๗๖๗

^{๑๕} มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘.

^{๑๖} มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ เพื่อการนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงหรือสั่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชี้แจงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้

มาตรา ๗๗ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า การปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเสียหายแก่ราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าว หรือในกรณีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนการกระทำหรือให้ระงับการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ก็ได้ และในกรณีที่สั่งเพิกถอน หรือระงับ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด

ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการป้องกัน และควบคุมโรคได้^{๑๗} และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๗๒๗ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ชักซ้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการป้องกัน การควบคุมการแพร่ และการระงับการระบาดของโรคนั้น หรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับผู้มีภาวะเสี่ยงได้ โดยสามารถเบิกได้ตามรายการในข้อ ๑๕^{๑๘} ของระเบียบมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ดำเนินโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน ตามที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูน และจัดทำโครงการโดยดำเนินการร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูนในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดลำพูนตามหนังสือศาลากลางจังหวัดลำพูน ด่วนที่สุด ที่ ลพ ๐๐๓๒.EOC/๐๒๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ที่ขอรับสนับสนุนชุดอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวสำหรับผู้สูงอายุ ๗๐ ปีขึ้นไป ประกอบหนังสือศาลากลางจังหวัดลำพูน ด่วนที่สุด ที่ ลพ ๐๐๓๒./ว ๕๘๐๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนได้แจ้งให้นายอำเภอทุกอำเภอร่วมรับมอบชุดอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)

และเมื่อรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด.

^{๑๗} อ้างถึงแล้ว, เชิงอรรถที่ ๑๓.

^{๑๘} ๑. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๓ กำหนดว่า เมื่อเกิดโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด หรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดโรคดังกล่าวในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการป้องกัน การควบคุมการแพร่ และการระงับการระบาดของโรคนั้น หรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับผู้มีภาวะเสี่ยง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ องค์ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ การช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐ และเอกชนให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายและแผนการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ และข้อ ๑๕ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ดังนี้ (๑) ยา เวชภัณฑ์ และวัสดุที่ใช้ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ เช่น ถุงมือยางหรือหน้ากาก ปิดปากหรือปิดจมูก รองเท้ายางหุ้มส้นสูงใต้เข่า (รองเท้าบูต) หรือเสื้อกันฝน (๒) เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึง ความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสามารถดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการป้องกัน การควบคุมการแพร่ และการระงับการระบาดของโรคนั้น หรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับผู้มีภาวะเสี่ยงได้ โดยสามารถเบิกได้ตามรายการในข้อ ๑๕.

ซึ่งระบุชัดเจนว่าเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูนและองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน จึงเห็นว่า การดำเนินโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID – ๑๙) ในพื้นที่จังหวัดลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เป็นไปตามข้อ ๑๔ ของระเบียบมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยการสนับสนุนหน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ซึ่งสามารถเบิกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบเดียวกัน

อนึ่ง การสนับสนุนชุดอุปกรณ์ชุดของใช้ส่วนตัวสำหรับผู้สูงอายุ ๗๐ ปีขึ้นไป ตามโครงการป้องกันผู้สูงอายุกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID – 19) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เป็นการดำเนินการกรณีเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ทั้งจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ต้องดำเนินการช่วยเหลือประชาชนโดยการสนับสนุนการดำเนินงานให้กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน ในฐานะหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบ และต้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนโดยฉับพลันทันทีตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID – 19) อันเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคฯ ซึ่งเป็นอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชน ตามความจำเป็น ภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน อันเป็นการดำเนินการตาม ข้อ ๖ วรรคแรก ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑